

Saul op de hoogte

Saul zoekt naar
de ezelinnen van
zijn vader

1 Samuël 9

¹ Er was een man uit Benjamin, Kis
geheten, de zoon van Abiël, de zoon van
Seror, de zoon van Bekorat, de zoon van
Afiach, een Benjaminiet, een vermogend
man;

² deze had een zoon, **Saul** geheten, jong en schoon; onder de Israëlieten was er niemand schoner dan hij: **hij stak een hoofd uit boven al het volk.**

St.Vert (en lett.):
van zijn schouderen en opwaarts was hij
hoger dan al het volk.

³ Nu waren van Kis, de vader van Saul, de ezelinnen **zoekgeraakt**. Toen zeide Kis tot zijn zoon Saul: Neem toch een van de knechten mee en ga heen, **zoek de ezelinnen**.

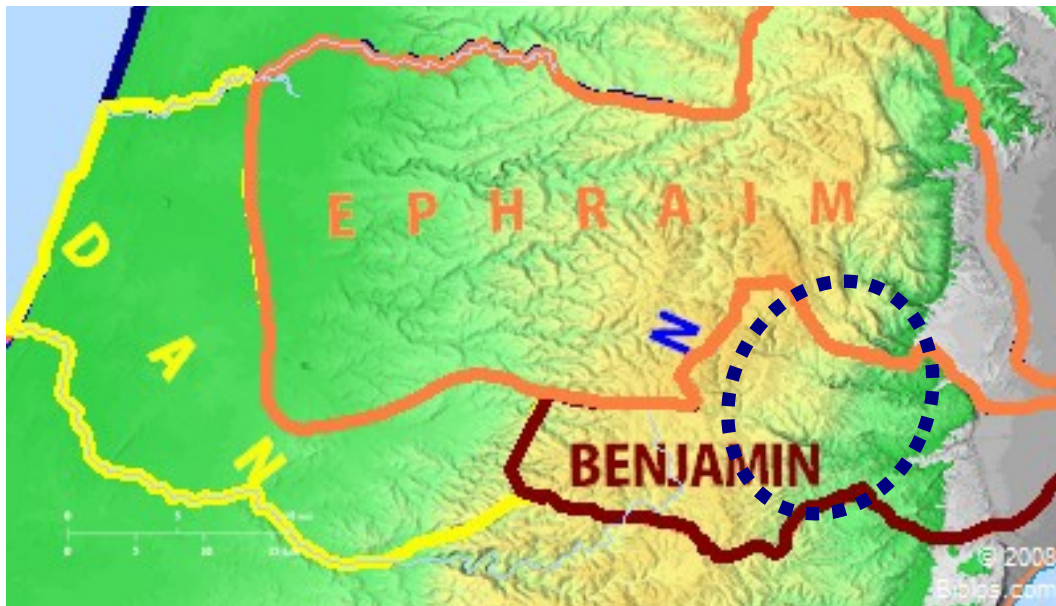
Lett (SV): verloren

...als een goede herder

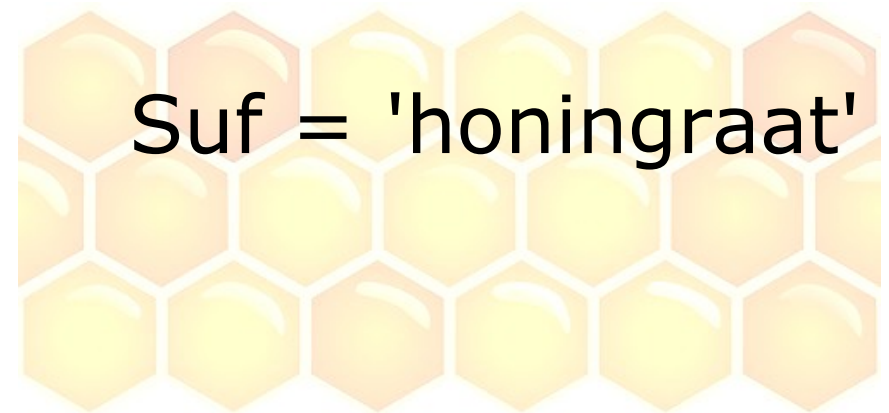
4 Hij trok **het gebergte van Efraïm** door...

⁴ ... ook trok hij door het gebied van Salisa, maar zij vonden ze niet. Daarna trokken zij door het gebied van Saälim, maar zij waren er niet. Daarna trokken zij door het gebied van Benjamin, maar zij vonden ze niet.

⁵ Toen zij in het gebied van **Suf** gekomen waren...

⁵ ... zeide Saul tot zijn knecht die bij hem was: Kom, laten wij terugkeren. Anders zal mijn vader niet meer aan de ezelinnen denken, maar zich over ons bezorgd maken.

⁶ Deze echter zeide tot hem: Zie toch, er is in **deze stad** een man Gods; en die man is hoog in aanzien; al wat hij zegt, komt stellig uit.

> Rama = 'hoge plaats'

⁶ ... Laten wij daar terstond heen gaan,
misschien kan hij ons inlichten over de
tocht die wij ondernomen hebben.

St.Vert. (lett.):

... zal hij ons onzen weg aanwijzen, op
denwelken **wij gaan zullen.**

7 Toen zeide Saul tot zijn knecht: Maar als wij gaan, wat kunnen wij dan voor die man meebrengen? Het brood uit onze reiszakken is immers op, en een geschenk om aan de man Gods te brengen, hebben wij niet. Wat hebben wij?

⁸ De knecht richtte nogmaals het woord tot Saul en zeide: Zie, ik heb nog het vierde deel van een zilveren sikkel bij mij; ik zou dit de man Gods kunnen geven, dan zal hij ons over onze tocht inlichten. –

⁹ Vroeger zeide men in Israël, wanneer men God ging raadplegen: Komt, laten wij naar de ziener gaan. Want de profeet van tegenwoordig werd vroeger ziener genoemd. –

¹⁰ Daarop zeide Saul tot zijn knecht: Uw voorstel is goed; kom, laten wij gaan. Zij gingen dus naar de stad, waar de man Gods was.

¹¹ Juist toen zij de helling naar de stad beklommen, ontmoetten zij meisjes **op weg om water te putten**. Zij zeiden tot haar: Is de ziener hier?

...op weg naar de bron!

¹² Toen antwoordden zij hun: Ja, zie, hij is u voor, haast u nu, want hij is vandaag in de stad gekomen, omdat het volk vandaag **een offermaal** heeft **op de hoogte**.

lett. [een] offer
> vredeoffer

¹³ Zodra gij de stad inkomt, zult gij hem vinden, voordat hij de hoogte opgaat om te eten. Want het volk eet niet, voordat hij gekomen is; hij zegent namelijk het offer en daarna eten de genodigden. Nu dan, gaat heen, want gij zult hem dadelijk vinden.

¹⁴ Zij gingen dan naar de stad, en toen zij de stad ingingen, kwam Samuël juist naar buiten, **hun tegemoet**, om de hoogte op te gaan.

¹⁵ De HERE nu had één dag vóór de komst van Saul aan Samuël geopenbaard:

lett. voor Samuël's **OOR** geopenbaard

¹⁶ Morgen om deze tijd zal Ik een man uit het land van Benjamin tot u zenden; hem zult gij **tot vorst over mijn volk Israël zalven** en **hij zal mijn volk verlossen** uit de macht der Filistijnen. Want Ik heb acht geslagen op mijn volk, omdat zijn hulpgeroep tot Mij is doorgedrongen.

¹⁷ Toen Samuël Saul zag, gaf de HERE hem te kennen: Dit is de man, over wie Ik u **gesproken** heb; deze zal over mijn volk heersen.

¹⁸ Saul nu trad op Samuël toe midden in de poort en zeide: Wijs mij toch, waar het huis van de ziener is.

¹⁹ Samuël antwoordde Saul: Ik ben de ziener. Ga voor mij uit de hoogte op. Vandaag blijft gij bij mij eten en morgen vroeg zal ik u laten trekken. En over alles wat u bezighoudt, zal ik u **inlichten**.

= op de hoogte brengen...

²⁰ Wat uw ezelinnen betreft, die **sinds drie dagen zoek zijn**, maak u daarover niet bezorgd, want zij zijn terecht.

St.Vert. (en lett.)
"gij **heden de derde dag,**
verloren hebt"

²⁰ ... Maar aan wie behoort **al wat Israël**
begerenswaardig acht? Behoort het niet
aan u en aan uw gehele familie?

Saul *zocht* de ezelinnen
maar *vindt* het koninkrijk van Israël!

²¹ Saul echter antwoordde: Ben ik niet een Benjaminit, uit een van de kleinste stammen van Israël? En is mijn geslacht niet het geringste van alle geslachten van de stam Benjamin? Waarom spreekt gij dan zó tot mij?

²² Daarop nam Samuël Saul en zijn knecht mee, bracht hen in het vertrek en gaf hun een plaats aan het hoofd der genodigden, ongeveer dertig man.

²³ En Samuël zeide tot de kok: Breng het stuk dat ik u gaf, waarvan ik zeide: Houd het bij u.

²⁴ Toen diende de kok **de schenkel** op met wat daaraan was en zette deze Saul voor. En hij zeide: Zie, wat overgebleven is, wordt u voorgezet; eet, want voor het feest is het voor u bewaard, toen ik zeide: Ik heb het volk genodigd. Zo at Saul op die dag met Samuël.

= het priesterlijk deel!

²⁵ Daarna daalden zij van de hoogte af naar de stad. En hij sprak met Saul op het dak.